

РЕШЕНИЕ

№ 2713

гр. София, 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 29.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **548** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от Д. Д. Н., с Е. [ЕГН] от [населено място], против Заповед № 07 от 07.01.2021г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), като се иска нейната отмяна.

Жалбоподателят твърди, че ответният орган по назначаването, не е изпълнил влязъл в сила съдебен акт за отмяната заповед за прекратяване на служебното му правоотношение с ДФЗ – Заповед № 76 от 13.03.2020г. за прекратяване на служебното й правоотношение, отменена с Решение № 5015/28.09.2020г. по адм.д. № 3554/2020г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 15705/17.12.2020г. на Върховен административен съд по адм.д. № 11818/2020г. В законовия срок след последното решение Н. депозирала на 29.12.2020г. заявление с вх. № 01-6500/808 с искане да бъде възстановена на заеманата длъжност и допусната да изпълнява служебните си функции. С издаването на Заповед № 07 от 07.01.2021г., с която на основание чл. 108 и чл. 103, ал.1, т.2 от ЗДСл било прекратено служебното й правоотношение поради реално неявяване за заемане на предишната длъжност в 14 – дневен срок от влизане в сила на съдебното решение. Претендира, че Заповед № 07 от 07.01.2021г. е незаконосъобразно, тъй като органът по назначението не е взел предвид подаденото от жалбоподателката заявление и не е постановил изричен акт, с който да я допусне да изпълнява длъжността си, а вместо това издава заповед, с която прекратява служебното й правоотношение, преди да е изтекъл определения от закона срок.

По тези съображения иска отмяната на Заповед № 07 от 07.01.2021г. на изпълнителния директор на ДФЗ поради противоречието ѝ с материалния закон, както и да бъдат присъдени разноските по делото, в това число за правна защита.

Пред съда жалбата се поддържа от адв. З., който в ход по същество претендира основателността ѝ. Излага се и твърдение, че събраните по делото гласни доказателства установяват явяването на жалбоподателката в ДФЗ за заемане на длъжността, на която е била възстановена с влязло в сила съдебно решение, но не била допусната.

Ответникът – изпълнителният директор на ДФЗ, чрез юрк. Л., оспори жалбата изцяло като претендира неоснователността ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и гласни доказателства на свидетеля Р..

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна преценка на оспорената заповед по реда на чл.146 вр. чл.168, ал. 1 и ал.2 АПК, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспорената по делото заповед № 07 от 07.01.2021г. на изпълнителния директор на ДФЗ, е връчена на жалбоподателя на дата 08.01.2021г., а жалбата до съда е заведена на дата 19.01.2021г., последната е подадена чрез ДФЗ на 13.01.2021г., с оглед на което е в срока по чл.149, ал.1 АПК и е допустима.

По фактите съдът приема следното:

С Решение № 15705/17.12.2020г. на Върховния административен съд (ВАС), по адм. дело № 11818/20г. е потвърдено Решение № 5015/28.09.2020г. по адм. дело № 3554/2020 на Административен съд София – град (АССГ), с което е отменена като незаконосъобразна Заповед № 76 от 13.03.2020г. а изпълнителния директор на ДФЗ за прекратяване на служебното правоотношение на Д. Д. Н. на основание чл. 107, ал.1, т.5 от ЗДСл. Съдебното Решение на ВАС по адм. дело № 11818/20г. е окончателно и решението на АССГ е влязло в сила на 17.12.2020г.

На 29.12.2020г. Н. е подала до изпълнителния директор на Фонда Заявление за възстановяване на държавна служба, регистрирано при ответника с вх. № 01-6500/808.

На 07.01.2021г. изпълнителният директор на ДФЗ е издал процесната Заповед за прекратяване на служебното правоотношение с Д. Н., смятано от 31.12.2021г. Според изложените в административния акт мотиви, държавният служител не се е явил да заеме реално предишната длъжност в двуседмичен срок от влизане в сила на съдебното Решение по адм. дело № 3554/2020г. На 14.01.2021г. изпълнителният директор на Фонда е издал Заповед № 14, с която, на основание чл.62, ал.2 АПК, е изменил Заповед № 7/07.01.2021г. за прекратяване на служебното правоотношение с Д. Д. Н., като думите „считано от 31.12.2021г.“ да се четат „считано от 31.12.2020г.“

Оспорваният административен акт е бил връчен на жалбоподателя по пощата на 08.01.2021г. За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени и гласни доказателства: свидетелските показания на К. Р., който твърди, че на 29.12.2020г. закарал жалбоподателката до ДФЗ, за да подаде документи за възстановяване на работа. Когато стигнали, последната звъняла няколко пъти по

телефона, защото пропускателният режим бил специален и трябвало да бъде извикана, но никой не ѝ отговорил. Подала документи в регистратурата понеже достъпът до там е отвън в самия двор. По делото е прието и заверено копие от Тетрадка протокол за периода 17.12.2020г. – 31.12.2020г., както и Протокол № 15 от 19.07.2019г. от проведено заседание на Управителния съвет на ДФЗ.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.121, ал.1 ЗДСл

Подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване на административните актове, от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № 07/ 07.01.2021г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.108, ал.1 ЗДСл във вр. с чл.20, т.5 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Съдът намира обаче, че оспорваният административен акт е постановен в нарушение на основни принципи в административния процес, установени в чл.4, чл.6 и чл.8 АПК – принципите на законност, съразмерност и равенство. Освен това актът – предмет на съдебния контрол за законосъобразност, е издаден при липса на предпоставките на посоченото в него правно основание – чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл и в противоречие с целта на закона.

Нормата на чл.122, ал.1 ЗДСл регламентира правна възможност за държавния служител да бъде възстановен на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизане в сила на административния или на съдебния акт за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение. На това право на държавния служител съответства задължение за органа по назначаването да го възстанови на длъжността която е заемал преди незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение, установено с влязъл в сила съдебен акт или отменено от административния орган.

В чл.103, ал.1 ЗДСл са посочени общи основания за прекратяване на служебното правоотношение сред които и невявяване на служителя да заеме предишната си длъжност в двуседмичния срок по чл.122, ал.1 ЗДСл, когато актът за прекратяване на служебното правоотношение е бил отменен от органа по назначаването или от съда (т.2).

В случая не е спорно между страните, че служебното правоотношение с Д. Д. Н. е било прекратено с предходен акт на органа по назначаването – Заповед № 76 от 13.03.2020г., който е отменен с Решение на АССГ по адм. дело № 3554/2020г., влязло в сила на 17.12.2020г. Следователно, съобразно правилата за броене на сроковете, установени в чл.60, ал.4 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), двуседмичният срок в който жалбоподателят е имал право да заяви готовността си да заеме предишната си длъжност, е изтекъл на 31.12.2020г., четвъртък – присъствен ден.

Спорен е въпросът дали жалбоподателката Н. се е явила в съответната администрация – ДФЗ, да заеме предишната длъжност, в преклузивния двуседмичен срок.

С неоспорените писмени доказателства – Заявление вх. № 01-6500/808 от 29.12.2020г., съдът приема за безспорно установено, че Н. упражнила в срок правото си на възстановяване, съгласно чл.122, ал.1 ЗДСл. Ответникът не отрича факта, че Заявлението за възстановяване на държавна служба е постъпило на 29.12.2019г. и е регистрирано в деловодните регистри на ДФЗ с вх. № 01-6500/808. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства заявлението да е било подадено по пощата или по друг начин от което следва, че е било подадено от жалбоподателя в администрацията на ДФЗ, което се потвърждава и от свидетеля Р.. Следователно на 29.12.2020г. Н. се е явила физически във Фонда с намерение да заеме предишната си длъжност, което е декларирал изрично и в подаденото Заявление.

Извод, че жалбоподателката Н. не се е явила физически в ДФЗ в периода 17.12.2020 - 31.12.2020г. не следва и от представеното по делото копие на извлечение от тетрадка – протоколна книга, за която се твърди, че се попълва при влизане в ДФЗ на лица, които нямат достъп чрез лична електронна карта. Въпросната „тетрадка“ не е прошнурована, пронумерована и липсват данни на кого е възложено воденето на регистъра, този регистър входящ ли е или изходящ или и двете, какъв е редът и основанието за воденето му, къде е мястото на което стои и се попълва.

Настоящият решаващ състав приема, че с подаване на Заявлението за възстановяване на държавна служба на 29.12.2020г. в което и да е деловодство на ДФЗ жалбоподателят е изпълнил условието да се „яви“ в съответната администрация и недвусмислено е афиширал готовността си да заеме предишната си длъжност. Следователно не е било налице посоченото в оспорваната Заповед основание за прекратяване (второ) на служебното правоотношение, регламентирано в чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл

Настоящият съдебен състав квалифицира действията на ответника, като превратно упражняване на власт, тъй като имат за цел и краен резултат да не бъде реално възстановена служителката Н. на заеманата от нея длъжност началник на отдел с ранг IV старши в дирекция „Селскостопански пазарни механизми“ , отдел „Вино, промоционални програми и лицензии“. На този извод води и фактът, че процесният административен акт е предхождан от още една недействителна Заповед за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката, на различно правно основание, отменена с влязъл в сила съдебен акт. Съдът приема, че действията на изпълнителния директор на ДФЗ са в пълно противоречие с принципа на съразмерност, установен в чл.6 АПК, който повелява административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Неизпълнението на влязлото в сила съдебно решение не може да се квалифицира нито като добросъвестно, нито като справедливо, а може да се определи единствено като злоупотреба с власт.

На основание всичко изложено, оспорената по делото заповед е незаконосъобразна на основание чл.146, т. 4 и т.5 АПК, като съдът следва да постанови отмяната ѝ.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски по представен договор за правна защита и съдействие с адвоката (л.10 от делото) и изхода на делото, съдът следва да присъди на жалбоподателя такива в размер на 1 200 лева, платени в брой, съгласно договора, няма възражение за прекомерност.

На основание изложеното и чл.172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Д. Д. Н., с Е. [ЕГН] от [населено място], против Заповед № 07 от 07.01.2021г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ).

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ със седалище С., да заплати на Д. Д. Н., с Е. [ЕГН] от [населено място], сумата от 1200 (хиляда и двеста) лева за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия